

Katedra filozofie

Práce (co se nehodí, škrtněte): bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): oponenta

Práci hodnotil(a): PhDr. Miloš Ševčík, Ph.D.

Práci předložil(a): Pavel Vavříčka

Název práce: Michelangelo Buonarroti: mýtus geniálního umělce

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cíl práce není v práci definován a také z povahy celého textu se dá obtížně zjistit, co přesně cílem bylo. V práci je představen Michelangelo Buonarroti jako člověk a částečně jako umělec. Vzhledem k poslední části práce a s přihlédnutím k jejímu názvu by se dalo soudit, že cílem práce byla tematizace vzniku a formování tohoto, co by se dalo nazvat pověstí o Michelangelově umělecké genialitě. To je však vzhledem k malému rozsahu a naprosté nekonkrétnosti pasáží textu bakalářské práce, které se k takovému tématu vztahují, jen hypotéza.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Přeložený text bakalářské práce má povahu dlouhého referátu. Je čistě informativní, žádný problém se v něm neřeší, protože se na žádný ani nenarazí. Návaznost na referát ostatně autor práce přiznává hned v úvodu svého textu. V práci se pak věnuje životu a vybraný dílům Michelangela Buonarrotiho. Tyto části práce jsou nepochybně těmi zdařilejšími. Informace o životě a díle čerpá autor práce z řady monografických publikací, mezi kterými chybí tituly cizojazyčné. Předkládaný obraz života a díla významného umělce je však až příliš často znejasňován stylistickou neobratností autora a neochotou jednotlivá konstatování objasňovat nebo i uvádět do vzájemných vztahů.

Pravděpodobně klíčovou měla být část práce věnovaná Vasariho reflexi Michelangelovy osobnosti a díla, tedy kapitola nazvaná „Giorgio Vasari jako tvůrce michelangelovské legendy“. Tato část bakalářské práce je vytvořena z tvrzení převzatých z Vasariho pojednání, samotný přístup Vasariho k Michelangelovi zůstává necharakterizován a nezhodnocen. Navíc je tato kapitola od ostatních částí práce téměř zcela izolovaná, další a zejména novější pohledy na Michelangela nejsou už probírány. Text je také v této kapitole zatěžován řadou stylistických problémů. Např. na s. 32 se uvádí: „Zdárným příkladem byl jako kameník Topolino, který ke každé zásilce mramoru nezapomněl přidat některou ze svých právě tvořených soch. Michelangelo se vždy upřímně bavil a míra Topolinovy trpělivosti přetekla, když zaslal umělci, kterého tolik obdivoval, svou sochu Merkura, kterou Michelangelo odsoudil kvůli špatné délce nohou.“

Poslední kapitola práce, která byla nazvána „Reflexe Michelangelovy tvorby v současné kultuře“, je jen souborem strohých nebo neúplných odkazů k odezvám Michelangelova díla a života ve filmové a televizní tvorbě. Za zmínku však stojí poněkud bizarní moralisticky vyznívající pasáž ze s. 34.

V závěru práce, konkrétně na s. 35, se poukazuje na to, čím by se měly zabývat další možné (snad bakalářské či magisterské) práce týkající se Michelangela: „Navazující práce věnované Michelangelovu odkazu, by se mohly věnovat a reflektovat soudobé či o málo starší prameny, porovnat životy Vasariho a Michelangela od Ascania Condiviho, podívat se na Michelangelovu tvorbu názory 18. a 19. století. Rovněž zaměřit se pouze na Sixtinskou kapli a zpracovat ji dopodrobna. Zajímavé téma by také mohl naskytnout pohled na Michelangela očima filmařů, dokumentaristů nebo projít si zmínky o tomto umělci v seriálech.“ Je ale zřejmé, že některého z těchto úkolů se měla chopit samotná předkládaná práce.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

V textu je značné množství překlepů a chyb v interpunkci.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Už jsem konstatoval, že bakalářská práce má čistě referující charakter. Ve svém referování je však dosti povrchní, formulace z využívané literatury prostě nekriticky přijímá a obvykle je nijak neobjasňuje. Z velké části je bakalářská práce kompilátem spíše podprůměrné úrovně. Na samou hranici přijatelnosti sráží text zejména poslední kapitola, která působí dojmem jakési předběžné poznámky, k níž se už autor před odevzdáním znovu nedostal.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Jak je zapotřebí rozumět Vasariho názoru na způsob, kterým by měl být Michelangelo recipován soudobými umělci. Tedy, jak se uvádí na s. 32, že: „Pokud se chtějí stát skutečnými a těmi nejlepšími umělci, musí si z něho vzít to nejlepší, ale zároveň to nejhorší“.

Na s. 33 se nachází věta: „Na filmovém plátně se první snímek objevil ke konci 20. let.“ O jaký snímek se jedná? Proč není v práci jmenován?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Dobře.

Datum: 25. 5. 2016

Podpis:

